

Met zijn derde grief stelt rekwirant dat het Gerecht van een onjuiste rechtsopvatting is uitgegaan door te oordelen dat het TAVAOBG geen misbruik van bevoegdheid had gemaakt. Er werd immers gebruik gemaakt van tijdelijke functionarissen teneinde het aantal vacante ambten binnen de Commissie te verminderen en, met name, tegemoet te komen aan het tekort aan geslaagde kandidaten voor vergelijkende onderzoeken.

Aan laatstgenoemd doel is evenwel geen afbreuk gedaan door de weigering om na toepassing van de anti-cumulatiereguleerend rekwirants overeenkomst te verlengen, aangezien zijn ambt bekend is gemaakt vóór de bekendmaking van de lijsten van vergelijkende onderzoeken. Bovendien is een andere tijdelijke functionaris voor lange tijd in dat ambt aangesteld, terwijl de overeenkomsten van alle andere tijdelijke functionarissen die voor korte tijd in hetzelfde directoraat waren aangesteld automatisch zijn verlengd, zonder voorafgaande bekendmaking van hun ambten.

Ten slotte is het gelijkheidsbeginsel geschonden, aangezien de overeenkomst van alle andere tijdelijke functionarissen die zich in een vergelijkbare situatie bevonden, met uitzondering van hun anciënniteit, is verlengd zonder dat hun ambten bekend zijn gemaakt, in tegenstelling tot de procedure die in zijn geval is gevolgd. In deze context is de bewijslast tijdens de procedure voor het Gerecht ten onrechte omgekeerd, aangezien de verwerende partij — en niet rekwirant — diende aan te tonen dat zij de zelf uitgevaardigde regels in acht heeft genomen.

de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ (hierna: „Brussel I-verordening”) in het geval van een overeenkomst inzake dienstverrichting ook van toepassing indien de dienst volgens de overeenkomst in verschillende lidstaten moet worden verricht?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, moet genoemde bepaling dan aldus worden uitgelegd dat:

- b) de plaats van uitvoering van de kenmerkende verbintenis de plaats is waar het volgens de tijdbesteding en het belang van de handeling te beoordelen zwaartepunt van de activiteiten van de dienstverrichter ligt;
 - c) indien geen zwaartepunt van de activiteiten kan worden vastgesteld, het beroep betreffende de verschillende vorderingen uit de overeenkomst, naar keuze van de verzoeker in elke plaats van dienstverrichting binnen de Gemeenschap kan worden ingesteld?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, is dan artikel 5, lid 1, sub a, van de Brussel I-verordening in het geval van een overeenkomst inzake dienstverlening ook van toepassing indien de diensten overeenkomstig de overeenkomst in verschillende lidstaten worden verricht?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 15 januari 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade S.A.

(Zaak C-19/09)

(2009/C 82/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Verwerende partij: Silva Trade S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) a) Is artikel 5, lid 1, sub b, tweede streepje, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en

Beroep ingesteld op 15 januari 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Portugese Republiek

(Zaak C-20/09)

(2009/C 82/23)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Lyal en A. Caeiros, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Portugese Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 56 EG en artikel 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), door in het kader van de regularisatie krachtens wet nr. 39-A/2005 te voorzien in een verschillende fiscale behandeling van staatspapier dat door de Portugese Staat is uitgegeven;
- de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.